

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **HAPPY INVEST a.s.**, IČO 278 18 918
sídlem Lípová 1444/20, Nové Město, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**
sídlem Vyšehradská 427/16, Nové Město, 120 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2025, č. j. MSP-193/2025-OSV-OSV/2,
ve věci žádosti o poskytnutí informace

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 24. 3. 2025 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2025, č. j. MSP-193/2025-OSV-OSV/2, jímž bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě (dále jen „povinný subjekt“) ze dne Shodu s prvopisem potvrzuje

21. 1. 2025, sp. zn. Si 27/2025, kterým byla částečně odmítnuta žádost žalobkyně o poskytnutí informace v rozsahu bodů žádosti 3) *v čem konkrétně jsou spatřována specifika insolvenčního řízení pod sp. zn. KSOS 31 INS 4184/2021 a v čem konkrétně je spatřována komplikovaná provázanost insolvenčního řízení pod sp. zn. KSOS 31 INS 4184/2021 s danými incidenčními spory a jinými incidenčními spory*; 4) *zda a jakým způsobem byla případně určena intenzita komplikované provázanosti insolvenčního řízení pod sp. zn. KSOS 31 INS 4184/2021 s danými incidenčními spory a jinými insolvenčními spory a zda dosahovala takové míry, aby byl zvolen odlišný postup při určení soudce pro vyřízení incidenčních a jiných insolvenčních sporů od běžné praxe, kdy není obecnou zvyklostí, aby soudce projednávající insolvenční věc byl určen rozvrhem práce i k projednání incidenčních sporů a insolvenčních sporů, pocházejících z této insolvenční věci*; a 5) *proč nebylo aplikováno pravidlo ve smyslu § 160/2 insolvenčního zákona a věc nebyla přidělena jinému soudci než soudci insolvenčnímu, když rozvrh práce Krajského soudu v Ostravě s tento postup nápadu incidenčních sporů jiným soudcům předpokládá*.

2. Soud nenechává bez povšimnutí, že ve výroku napadeného rozhodnutí došlo k administrativnímu pochybení, kdy ve výroku napadeného rozhodnutí je jako informace požadovaná pod bodem 3) uvedeno „zda je obecnou praxí, že soudci, který rozhoduje v dané insolvenční věci (KSOS 31 INS 4184/2021) jsou přiděleny k vyřízení všechny incidenční spory a jiné insolvenční spory pocházející z insolvenčního řízení, který rozhoduje jako insolvenční soudce“. Danou formulaci žalovaný zřejmě zkopíroval z bodu 1) žádosti o poskytnutí informace, přičemž však žádosti o poskytnutí informace bylo prvostupňovým správním orgánem vyhověno. Správná formulace informace požadované pod bodem 3) zní „v čem konkrétně jsou spatřována specifika insolvenčního řízení pod sp. zn. KSOS 31 INS 4184/2021 a v čem konkrétně je spatřována komplikovaná provázanost insolvenčního řízení pod sp. zn. KSOS 31 INS 4184/2021 s danými incidenčními spory a jinými incidenčními spory“, tak jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí prvostupňového správního orgánu. Toto však není napadenému rozhodnutí vytýkáno v žalobě a je jak žalovanému tak i žalobkyni jednoznačně zřejmé, jaké rozhodnutí měl žalovaný v úmyslu potvrdit, když žalobkyně v žalobě polemizuje se správným zněním bodu 3) své žádosti, jde tedy o zjevnou chybu.

Žalobní body

3. Žalobkyně žalovanému vytkla, že jeho právní posouzení věci není správné a je založeno na nesprávných právních závěrech a že žalovaný nedostatečně přihlédl ke skutkovým tvrzením žalobkyně a vyvodil z nich neúplné a nesprávné skutkové a právní závěry, resp. se nezabýval odvolacími námitkami žalobkyně v celém jejich rozsahu a jeho posouzení věci je nedostatečné.
4. Žalobkyně nesouhlasí s tím, že by ve své žádosti požadovala vytvoření nové informace. Žalobkyně dle svého názoru požádala o sdělení informací, které již existovaly předtím, než žalobkyně vznesla svoji žádost vůči soudu jakožto povinnému subjektu. Žalobkyně žádala o poskytnutí již existující informace, na základě které Krajský soud v Ostravě postupoval při přidělení určitého druhu věcí konkrétnímu soudci – JUDr. Martinu Láníčkovi. Jelikož došlo k přidělení určitého druhu věcí (incidenčních sporů) konkrétnímu soudci odlišně od obecného pravidla, přičemž tento postup byl odůvodněn specifiky dané insolvence a její komplikovanou provázaností s danými ICm spory, pak žalobkyně žádá informace objasňující soudem konstatovaná specifika a komplikovanost.

5. Dle názoru žalobkyně se nejedná o dotaz na názor, ani o dotaz na budoucí rozhodnutí a nejedná se ani o vytváření nové informace. Zároveň dle názoru žalobkyně nelze argumentovat dle § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále „inf. z.“), jelikož se nejedná o informaci nezaznamenanou.
6. Žalobkyně z výše uvedených důvodů považuje rozhodnutí za nezákonné a nesprávné, a tudíž se domáhá jeho zrušení, stejně jako zrušení prvostupňového rozhodnutí správního orgánu.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž se žalovaný plně vypořádal se všemi námitkami, které žalobkyně učinila součástí svého odvolání ze dne 14. 2. 2025.

Zjištění ze správního spisu

8. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně dne 6. 1. 2025 požádala povinný subjekt o poskytnutí informace, která sestávala z pěti bodů:
 - 1) zda je obecnou praxí, že soudci, který rozhoduje v dané insolvenční věci (KSOS 31 INS 4184/2021) jsou přiděleny k vyřízení všechny incidenční spory a jiné insolvenční spory pocházející z insolvenčního řízení, které rozhoduje jako insolvenční soudce
 - 2) zda byl tento postup (viz bod 1) u Krajského soudu v Ostravě historicky použit i u jiné insolvenční věci, tedy zda již v minulosti soudci, kterému byla přidělena k vyřízení konkrétní insolvenční věc, byly přiděleny k projednání všechny incidenční spory a jiné insolvenční spory pocházející z insolvenčního řízení, které rozhodoval jako insolvenční soudce
 - 3) v čem konkrétně jsou spatřována specifika insolvenčního řízení pod sp. zn. KSOS 31 INS 4184/2021 a v čem konkrétně je spatřována komplikovaná provázanost insolvenčního řízení pod sp. zn. KSOS 31 INS 4184/2021 s danými incidenčními spory a jinými insolvenčními spory
 - 4) zda a jakým způsobem byla případně určena intenzita komplikované provázanosti insolvenčního řízení pod sp. zn. KSOS 31 INS 4184/2021 s danými incidenčními spory a jinými insolvenčními spory a zda dosahovala takové míry, aby byl zvolen odlišný postup při určení soudce pro vyřízení incidenčních a jiných insolvenčních sporů od běžné praxe, kdy není obecnou zvyklostí, aby soudce projednávající insolvenční věc byl určen rozvrhem práce i k projednání incidenčních sporů a insolvenčních sporů, pocházejících z této insolvenční věci.
 - 5) proč nebylo aplikováno pravidlo ve smyslu § 160/2 insolvenčního zákona a věc nebyla přidělena jinému soudci než soudci insolvenčnímu, když rozvrh práce Krajského soudu v Ostravě s tento postup nápadu incidenčních sporů jiným soudcům předpokládá
9. Žádost reagovala na změnu rozvrhu práce povinného subjektu na rok 2024 č. 14 ze dne 21. 11. 2024, na základě níž bylo stanoveno, že insolvenční incidenční spory vyvolané řízením KSOS 31 INS 4184/2021, budou přidělovány do soudního oddělení 31 INS, Icm, C,

Nc, vedeného JUDr. Martinem Láníčkem. Tato změna byla v citované změně rozvrhu práce odůvodněna následovně: „Soudkyni JUDr. Evě Slaběňákové končí funkce soudkyně k 31. 12. 2024. Ve svém oddělení 11 IČM má již zastavený nápad. V dřívější době jí byly přiděleny mj. insolvenční incidenční spory z insolvence UNIMEX-INVEST s.r.o. (sp. zn. KSOS 31 INS 4184/2021). Předpokládá se, že neskončené insolvenční incidenční spory z uvedené insolvence budou přiděleny soudci JUDr. Martinu Láníčkovi z oddělení 31 INS, který vyřizuje danou insolvenční. Je přitom vhodné, aby i případně nově napadlé IČM spisy z dané insolvence projednával stejný soudce. Proto je již nyní zakotveno pravidlo o přidělení insolvenčních incidenčních sporů a jiných insolvenčních sporů z dané insolvence do oddělení 31 IČM JUDr. Martina Láníčka. Tento postup je odůvodněn především specifiky dané insolvence a její komplikovanou provázaností s danými IČM spory.“

10. Žádost o poskytnutí informace ze dne 6. 1. 2025 byla povinným subjektem vyřízena tak, že v rozsahu bodů 1) a 2) žádosti byla žadatelce informace poskytnuta a v rozsahu bodů 3), 4) a 5) byla žádost rozhodnutím povinného subjektu ze dne 21. 1. 2025, sp. zn. Si 27/2025, odmítnuta z důvodu, že právní předpisy upravující rozvrh práce soudu výslovně neukládají povinnost jej odůvodnit, povinný subjekt nedisponuje požadovanou informací zaznamenanou na jakémkoliv nosiči ve smyslu § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále „inf. z.“), a tudíž se nejedná o informaci ve smyslu tohoto zákona. Nadto by poskytnutí informací v rozsahu bodů c) až e) žádosti předpokládalo vytvoření nových informací ve smyslu inf. z., přičemž podle § 2 odst. 4 inf. z. se povinnost informace poskytovat na vytváření nových informací nevztahuje.
11. Rozhodnutí povinného subjektu napadla žalobkyně odvoláním, které odůvodnila tím, že informace o důvodu, proč jsou určité incidenční spory přiřazovány konkrétnímu soudci, musela existovat před podáním žádosti o poskytnutí informace. Se stejnou argumentací brojila žalobkyně proti rozhodnutí i ve vztahu k bodům 4) a 5) žádosti o poskytnutí informací.
12. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. V něm uvedl, že účelem zákona o svobodném přístupu k informacím není poskytovat právní poradenství jednotlivcům ani komentovat postup soudu či jiného orgánu veřejné moci. Dle § 3 odst. 3 inf. z. se za informaci dle daného zákona považuje pouze informace zaznamenaná na jakémkoliv nosiči. Dále uvedl, že právní předpisy neukládají soudům povinnost odůvodňovat své rozvrhy práce. V žádosti o poskytnutí informace žadatelka požaduje vytvoření nové informace, a tudíž lze odmítnutí jejího poskytnutí dle § 2 odst. 4 inf. z. akceptovat.
13. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí dále uvedl, že z formulace, že postup Krajského soudu v Ostravě je odůvodněn především specifiky dané insolvence, nelze dovodit, že předmětné informace jsou zaznamenanými informacemi ve smyslu § 3 odst. 3 inf. z.

Posouzení krajským soudem

14. Krajský soud poté, co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.); ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili.

Shodu s prvopisem potvrzuje

15. Jelikož mají informace uvedené pod body 3) – 5) žádosti stejný charakter, vztahují se následující body odůvodnění na všechny body žádosti o poskytnutí informace.
16. Informační zákon obsahuje definici informace v § 3 odst. 3, podle kterého *se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.*
17. Negativní vymezení pak obsahuje § 2 odst. 4 inf. z. takto: *povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.*
18. Judikatura správních soudů vztahující se k výkladu pojmu informace podle citovaného § 3 odst. 3 inf. zák., dovodila její znaky. Musí jít o informaci existující, v dispozici povinného subjektu zpravidla v okamžiku doručení žádosti a musí být zaznamenaná na hmotném nosiči [viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2011, č. j. 6 As 33/2011-83: *informace, které je povinný subjekt zavázán poskytnout, jsou existující informace, které jsou v dispozici povinného subjektu, a to zpravidla již v okamžiku doručení žádosti o poskytnutí informace povinnému subjektu (§ 2 odst. 4 a § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím).* Dále rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2023, č. j. 6 As 50/2022-28, *nosičem informace ve smyslu § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, je třeba chápat hmotný nosič. Mysl kohokoli nelze považovat za hmotný nosič informace.*]
19. Lze předpokládat, že předseda povinného subjektu při vydání změny rozvrhu práce znal specifika daného insolvenčního řízení a existovala tak informace o důvodu změny, kterou povinný subjekt měl k dispozici. Sporné je tak kritérium, zda byla tato informace zaznamenaná na hmotném nosiči. Jedině pak by šlo o informaci ve smyslu § 3 odst. 3 inf. zák.
20. Žalovaný tvrdí, že nikoliv, protože neměl povinnost odůvodnit rozvrh práce.
21. Krajský soud přisvědčuje žalovanému, že při tvorbě rozvrhu práce nebyl povinen tento odůvodnit. Úpravu rozvrhu práce obsahují ustanovení § 41 a § 42 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ze kterých vyplývá doba, na kterou předseda soudu rozvrh práce vydává, povinnost projednat jej se soudcovskou radou a povinnost jeho veřejné přístupnosti. Požadavek na odůvodnění není formulován. Povinnost odůvodnit rozvrh práce nedovodila ani judikatura; rozvrh práce musí sledovat legitimní cíl a nesmí být diskriminační či zasahovat do nezávislosti soudce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2022, č. j. 6 As 22/2022-58), nicméně požadavek na formální odůvodnění z tohoto rozsudku (ani žádného jiného) nevyplývá. To, že rozvrh práce byl fakticky odůvodněn, ještě samo o sobě povinnost odůvodnění nezakládá, když tuto zákon neupravil.
22. Pokud předseda povinného subjektu neměl povinnost rozvrh práce odůvodnit, neměl ani povinnost zachytit své úvahy při jeho tvorbě na hmotný nosič, a mohly tedy zůstat pouze v jeho mysli. Ačkoliv tedy požadovaná informace, tedy důvod, který vedl předsedu soudu k vydání změny rozvrhu práce, při jeho vydání nejspíše existovala a existovala i v době podání žádosti, nemusela být zaznamenaná. Požadovaná informace tedy není informací ve smyslu informačního zákona, kterou by byl povinný subjekt povinen poskytnout.

23. Žalobkyně ve své námitce uvádí, že se jedná o informaci zaznamenanou na hmotný nosič. Tomu lze nepochybně přisvědčit, protože záznamu úvah předsedy soudu na hmotný nosič zřejmě nic nebránilo. To však pro posouzení, zda požadovaná informace je informací ve smyslu informačního zákona, není relevantní, neboť – jak bylo již vysvětleno – relevantní je, zda šlo o informaci zaznamenanou.
24. Ačkoliv jde o zaznamenanou informaci, nelze cestou informačního zákona požadovat po povinném subjektu, aby ji zaznamenal a poskytl, když nebyl povinen touto disponovat, protože by tím vytvořil informaci novou. Na situaci tedy dopadá výlučka podle cit. § 2 odst. 4 inf. zák., jak povinný subjekt správně uvedl. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 2. 2012 č. j. 1 As 141/2011-67 vysvětlil, že *při výkladu zákonné výlučky z povinnosti poskytovat informace, které by bylo nutno nově vytvářet (§ 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím), je nutno rozlišovat mezi situacemi, kdy výtahy z existujících dokumentů představují pouze jednoduchou operaci, a případy, kdy k vytvoření odpovědi na žádost nestačí pouhé mechanické vyhledání a shromáždění údajů, které má povinný subjekt k dispozici, a je tak nezbytné s těmito údaji provádět další zpracovávání nad rámec prostého „vtělení“ do odpovědi na žádost. [...] Odmítnout žádost o informace s tím, že by bylo nutné vytvořit nové informace (§ 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím) lze pouze v případě, že povinný subjekt nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat.* Krajský soud tedy uzavírá, že povinný subjekt neměl povinnost odůvodnit změnu rozvrhu práce, důvod změny nebyl povinen zaznamenat na hmotném nosiči, a pokud tak neučinil, není povinen tak učinit proto, aby tuto informaci žalobkyni poskytl, protože by se jednalo o novou informaci ve smyslu § 2 odst. 4 inf. zák., na kterou se povinnost tuto poskytnout nevztahuje.
25. Pro úplnost krajský soud dodává, že povinný subjekt z povahy věci nemá povinnost důkazní k prokázání skutečnosti, že určité informace nemá, neboť nelze prokazovat negativní skutečnost. Po povinném subjektu je ovšem nutné požadovat odůvodnění toho, jaké konkrétní skutečnosti jej vedly k závěru o tom, že požadované informace nemá (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2015 č. j. 5 As 24/2015-36). Této povinnosti povinný subjekt dostál.
26. Co se týče námitek žalobkyně, že se nejednalo o dotaz na názor ani o dotaz na budoucí rozhodnutí, k tomuto soud uvádí, že ačkoliv má v tomto žalobkyně pravdu, na těchto skutečnostech nebylo prvostupňové ani napadené rozhodnutí vystavěno. Pro zákonnost rozhodnutí o odmítnutí informace stačí splnit alespoň jednu z uvedených podmínek (dotaz na názor, dotaz na budoucí rozhodnutí, dotaz předpokládající vytvoření nové informace) alternativně, nemusejí být splněny všechny tyto podmínky kumulativně. Správní orgány tedy postupovaly správně, když rozhodly v rozsahu bodů 3) – 5) o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace.

Závěr a náklady řízení

27. Soud neshledal důvodnou žádnou z žalobních námitek, žaloba tak není důvodná, a soud ji proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I.).
28. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému

Shodu s prvopisem potvrzuje

žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 25. května 2026

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu